

ОГОВАРАЊЕ

[Српски – Serbian – صربي]

Ахмед Ферид

Ревизија и обрада:

Ирфан Клица

Амра Дацић

Љубица Јовановић

Фејзо Радончић

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿ الغيبة ﴾

« باللغة الصربية »

أحمد فريد

مراجعة :

عرفان كليسا

عمرة دانسيثش

يوفانو فيتس ليوبيتسا

فيزو رادوتشيش

2015 - 1436

IslamHouse.com

ОГОВАРАЊЕ

Дефиниција речи "оговарање". Од Ебу Хурејре се преноси да је Божији Посланик, нека је над њим спас и мир, упитао: 'Знате ли шта је оговарање?' - па је неко рекао: 'Бог и Његов Посланик најбоље знају' - на што је он рекао: 'Помињање свога брата онако како му није драго.' На то је речено: 'А ако је мој брат онакав као што сам рекао?' - па је одговорио: "Ако је онакав као што си рекао, оговорио си га, а ако није онакав као што си рекао, онда си га потворио." тј. потворио га за оно што није учинио.

Узвишени Бог каже: ... и не оговарајте једни друге! **Зар би неком од вас било драго да једе месо умрлог брата свога, - а вама је то одвратно, зато се бојте Бога. Бог, заиста, прима покајање и самилостан је.** (Кур'ан, поглавље Ел- Хуџурат, 12) тј. не спомињите у одсуству једни друге онако како одсутном није драго. Узвишени Бог затим наводи пример оговарања и каже: **Зар би неком од вас било драго да једе месо умрлог брата свога!** тј. то што свога брата у његовом одсуству оговараш, исто је као да једеш његово мртво тело када не осећа бол... а вама је то одвратно. Као што би вам било одвратно да

једете мртво тело свога брата, исто тако се клоните његовог помињања по ономе што му није драго! Овим се алудира да је човеков образ (част), као и његово месо и да је повреда и једног и другог велики грех.

Од 'Аише се преноси да је рекла: **"Рекла сам Веровеснику, нека је над њим спас и мир, 'Шта ће ти Сафија таква и таква?'"** (Неки преносиоци кажу да је тиме хтела рећи: "ниског раста"), па је рекао: **"Изустила си тако крупну реч која би и море - када би се са њим помешала - загорчала."** Она каже: **"Пред њим сам имитирала једног човека, па (ми) је (Посланик) рекао: 'Ја не бих ниједног човека имитирао кад би ми за то дали то и то (награду).'"** Овим се хадисом најоштрије осуђује оговарање.

Од Ебу Хурејре се преноси да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: **"Муслиману је све што муслиман има свето (неповредиво); његова крв, његова част и његов иметак."**

Од Ебу Бекра се преноси да је Божији Посланик, мир над њим, у своме говору на Хаџу на Мини први дан Бајрама за време Опросног ходочашћа

рекао: **"Ваша крв и ваш образ су неповредиви као што је неповредив овај ваш дан, у овом вашем дану, у овоме вашем граду. Зар нисам саопштио?!"**

'Али б. ел-Хусејн је рекао: "Чувајте се оговарања! Оно је, заиста, зачин за псе међу људима."

Према томе оговарање је спомињање другог у одсутности по нечему што му не би било драго када би чуо, свеједно радило се то о неком недостатку у његовом телу, пореклу, владању или одевању.

Најружнији облик оговарања је оговарање уображених побожњака - испосника, нпр. да се пред неким од њих неко спомене па да овај каже: "Хвала Богу који нас није ставио у искушење да улазимо на владарева врата и да не штедим свога труда у тражењу пролазних добара овог света!" или "Утичемо се Богу од бестидности и неодгојености!" или "Боже, опрости нам! Јер они поменутог куде, а себе хвале!" и сл. Други ће, пак, када се неко спомене, можда, рећи: "Сиромах, Бог га је ставио на велико искушење. Нека Бог и нама и њему опрости!" - привидно учећи молбу, а смерајући сасвим нешто друго.

Знај да је онај ко слуша оговарање и сам у њему саучесник и да се од греха не може другачије

опрати него да га својим језиком осуди, а ако се боји, онда бар срцем. Ако је пак, у стању друштво у коме се други оговара да напусти или онога ко оговара речима прекинути, дужан је то учинити.

Мотиви који наводе на оговарање:

1. Искаљивање беса једног човека према другом разлог је који наводи на мржњу. Када се год мржња повећа, повећа се и оговарање противника.

2. У узрочнике оговарања спада и слагање, предусретљивост и потпомагање пријатеља, јер се - када се заједно забављају у клеветању других - један од њих, устручава супротставити пријатељу и прекинути га, бојећи се да се ови на њега не наљуте и не напусте га, па их и даље наставља помагати, мислећи да је то за добробит пријатељства.

3. У узрочнике оговарања спада и жеља за уздизањем себе на рачун омаловажавања другог. Тако се зна десити да неко за другог тврди да је незналица, ограничен и сл., са циљем да докаже како је он бољи од њега и другима се покаже паметнијим. Исти је случај са завидношћу према ономе кога свет

хвали, воли и поштује, и зато њега клевета у жељи да му се наведени углед поткопа.

4. У узрочнике оговарања спадају и игра, забава, исмевање, имитирање и збијање шала на рачун другога, како би се кроз све то за себе придобили, бар неки од присутних.

Лек против оговарања

Онај ко другога оговара, пре свега мора знати да се оговарајући другога излаже Божијој срцби и презиру и да његова добра дела одлазе ономе кога оговара, а у случају да нема добрих дела, онда се греси онога кога оговара њему преносе. Онај ко о овоме води рачуна неће дозволити да му се језик упусти у оговарање другога. Ако ипак, дође у искушење оговарања, треба да се сетити својих мана, да се њима позабавити, да покуша да их отклонити и и да се постиди, јер поред својих мана трага за туђим. У том смислу неко је у стиху лепо рекао:

Ако друге вређаш маном коју и сам имаш,

Како људе може вређати онај ко је ћорав?

А ако друге вређаш са маном коју немају,
Знај да је то код Бога и људи још већи грех!

Зато се о мотиву који наводи на оговарање мора добро размислити и покушати уклонити, јер је најбољи лек против болести уклањање њеног узрока.

Искупљивање за оговарање

Знај да онај ко оговара другог истовремено чини два греха: један према Узвишеном Богу, јер чини оно што му је Он забранио и други према Његовом створењу. Откуп од првога састоји се у покајању и обраћању Богу са молбом да му опрости, док откуп за други може бити на два начина:

Ако је оговарање дошло до ушију онога на чији је рачун то учињено, онај ко га је оговорио дужан је да оде до њега и да затражи од њега опрост и да покаже кајање за свој поступак.

Ако, пак, оговарање није допрло до његових ушију, уместо да од њега затражи опрост, сада треба молити за опрост његових греха, похвалити га и

добрим споменути, пред истим оним пред којима га је оговорио, како би и њихова срца очистио.